

„u podniků, které měly prokazatelně po dvě hospodářská období, která bezprostředně předcházela hospodářskému období pro zdanění rozhodnému nepřetržitě ve svém vlastnictví alespoň 20% akcií, kuksů, podílů nebo užítkových listů jiného tuzemského, této dani podrobeného podniku, nabytých prokazatelně z vlastních prostředků, podíly na zisku tohoto podniku. Nebyly-li uvedené hodnoty nabyty zcela z vlastních prostředků, odečte se jen částka, která převyšuje výdaje potřebné k zúrokování cizích prostředků, k jejich nabytí získaných.“

Výhoda tato platí u podniků s hospodářským obdobím 1930 pro berní rok 1930, dále u podniků s hospodářským obdobím 1929/1930 pro berní rok 1931 i v případech, kdy podnik neměl naznačených hodnot ve svém vlastnictví po celá dvě hospodářská období, která bezprostředně předcházela hospodářskému období 1930, pokud se týče 1930/1931, zaváže-li se, že je podrží ve svém vlastnictví nepřetržitě nejméně po dvě hospodářská období, která bezprostředně následují po období, v němž jich nabyt. Nedodrží-li tohoto závazku, opraví se dodatečně vyměření daně.“

V § 80, odst. 1., první věta se vypouštějí slova: „jen tehdy“ a tento paragraf se doplňuje odstavcem 3. tohoto znění:

„(3) Zdanění úložek do rezerv označených v § 79, lit. f) — pokud nejde o daněproště rezervy určené k úhradě úbytků a ztrát na budovách, strojích, zařízení a na podstatě, nebo o zvláštní rezervy pro kursovní ztráty podle § 79 lit. f), odst. 5. — nastane, nebude-li jich nejdéle ve čtyřech obchodních obdobích, která bezprostředně následují po obchodním období, v němž byly zřízeny, upotřebeno podle jejich určení k úhradě nastalých úbytků a ztrát. Ustanovení toto neplatí u podniků s hospodářským obdobím 1930 pro úložky nahromaděné před tímto obdobím, a u podniků s hospodářským obdobím 1929/1930 pro úložky nahromaděné před hospodářským obdobím 1930/1931.“

V § 83, odst. 1. se nahrazuje číslice „8%“ číslicí „9%“.

Čl. II.

Ustanovení tohoto zákona, jež provede ministr financí, nabývají účinnosti pro vyměření daní počínajíc berním rokem 1930 s úchytkou, že pro podniky s hospodářským obdobím 1929/1930 nabývají tato ustanovení

platnosti teprve pro vyměření daní počínajíc berním rokem 1931.

T. G. Masaryk v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Engliš v. r.

168.

Zákon ze dne 27. listopadu 1930 o dani z piva.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl první.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Předmět a sazba daně.

(1) Pivem rozumí se alkoholický nápoj, vzniklý zkvašením mladinky, připravené z látek škrobnatých nebo cukernatých s přísadou chmele.

(2) Daň z jednoho litru piva činí:

1. u piva výčepního	46 haléřů,
2. u ležáku	60 haléřů,
3. u piva speciálního	80 haléřů.

(3) Za pivo výčepní považuje se pivo, které se prodává jako pivo výčepní (obyčejné) a odpovídá mladince nejvýše o 10° sacharometrických, měřených při 14° R; za ležák ono pivo, které se prodává pod tímto označením nebo které odpovídá mladince o více než 10° až nejvýše 12° shora uvedeného druhu; za pivo speciální ono pivo, které se prodává pod tímto označením nebo které odpovídá mladince o více než 12° shora uvedeného druhu.

(4) Pivo přepravované z ciziny podléhá téže sazbě jako pivo tuzemské, pokud je při přepravě z ciziny opatřeno úředním osvědčením dovážejícího státu o stupňovitosti, odpovídající podle odst. 3. pouze pivu výčepnímu nebo ležáku, jinak podléhá sazbě, platné pro pivo speciální.

(5) Na odchylky, nepřesahující shora uvedené hranice o více než 0°50, netřeba bráti zřetele.

§ 2.

Platební povinnost a splatnost daně.

(1) Daň z piva je povinen platiti:

1. kdo pivo po živnostensku pro další prodej neb odbyt vyrábí,
2. kdo je vyrábí pro vlastní spotřebu,
3. kdo je přepravuje z ciziny.

(2) Daň je splatna v případě bodu 1. před prodejem nebo jakýmkoli jiným odbytem z výroby, v případě bodu 2. před použitím k vlastní spotřebě a v případě bodu 3. při vzniku platební povinnosti.

§ 3.

Způsob placení daně.

Daň z piva tuzemského původu zapravuje se zvláštními složnými lístky poštovního úřadu šekového. Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 4.

Ustanovení o vrácených zásilkách piva.

Pivo již zdaněné, které bylo do pivovaru přepraveno z jiného pivovaru nebo které bylo do pivovaru vráceno, nepodléhá opětnému zdanění za podmínek stanovených vládním nařízením.

§ 5.

Osvobození od daně.

Pivo vyvážené do ciziny nepodléhá dani za podmínek stanovených vládním nařízením.

§ 6.

Vymáhání daně.

Nezaplacená daň z piva se vymáhá jako jiné spotřební daně.

§ 7.

Promlčení daně.

O promlčení daně z piva platí ustanovení §u 45 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové.

Úřední dozor.

§ 8.

(1) Kdo po živnostensku vyrábí, prodává nebo uskládá pivo, jest podle ustanovení vládního nařízení povinen ohlásiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice tento podnik, dále místnosti, v nichž se podnik provozuje, s rozlišením místností výrobních, prodejních a skladních, jakož i každou pozdější změnu těchto skutečností a o výrobě, příjmu a odbytu piva konati zápisy.

(2) Také ten, kdo pivo vyrábí pro vlastní spotřebu nebo k jakémukoli jinému odbytu, podléhá ustanovení odst. 1.

(3) Osoby, uvedené v odst. 1., jsou povinny označiti podnik zvenčí jako výrobu, prodejnu nebo skladiště piva, a na nádobách s pivem (sudech, lahvích, bednách a pod.) vyznačiti trvanlivě a zřetelně druh piva podle ustanovení §u 1, odst. 3. a značku podniku.

(4) Dále jsou tyto osoby povinny každému jednotlivému odběrateli množství většího, nežli 10 litrů piva vydati podle ustanovení vládního nařízení stvrzenku, že toto pivo jest zdaněno.

(5) Stejná povinnost uložena je podnikatelům obchodních skladů ohledně množství piva, do skladu převzatého a dále vydaného.

(6) Odběratel piva je povinen žádati od dodavatele, aby spolu s pivem byla mu vydána stvrzenka podle odst. 4. nebo 5. o tom, že pivo jest zdaněno; obdrží-li pivo bez stvrzenky, je povinen ohlásiti to neprodleně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

§ 9.

(1) Veškeré podniky, v nichž se po živnostensku vyrábí, prodává nebo ukládá pivo, podléhají úřednímu dozoru.

(2) Orgánové, tímto dozorem pověřeni, jsou oprávněni ve dne kdykoliv a jindy, je-li podnik v činnosti, nebo dostaví-li se s orgánem obce nebo s jinou úřední osobou, do podniku a místností s ním spojených vstupovati, tam po dobu úředního jednání prodlévati, postup výroby sledovati, zjišťovati zásoby surovin a piva, žádati od podnikatele nebo jeho zástupce potřebné vysvětlivky, nahlížeti do předepsaných zápisů, dále do účtů, ceníků, dopravních listin a jiných dokladů, pokud tyto pomůcky mohou sloužiti jako doklady pro kontrolu této daně, činiti z nich výpisy, po případě je na stvrzenku odebrati a po úředním upotřebení vrátiti.

(3) Ustanovení předechozí platí také obdobně pro ty, kdož vyrábějí nebo prodávají pivo a na něž se ustanovení §u 8, odst. 1. nevztahují.

§ 10.

(1) Finanční úřad I. stolice jest oprávněn, má-li odůvodněnou domněnku, že předcházející ustanovení nepostačují k zajištění daně, dáti výrobce piva pod zostřený úřední dozor, záležející v tom, že se výrobci uloží povinnost, hlásiti předem zahájení a ukončení výroby,

způsob uložení výrobku a jeho dopravy do živnosti a konati podrobné zápisy o výrobě, příjmu a vydání piva. Dále může býti výrobci piva uloženo, aby při výrobě piva používal výhradně jen nádob (kvasných kádí, sudů atd.) úředně cejchovaných.

(2) Finanční úřad I. stolice může, uzná-li to vhodným, zaříditi stálý úřední dozor na svůj náklad. Byl-li výrobce piva pro zkrácení daně z piva trestán, může finanční úřad I. stolice naříditi stálý úřední dozor na náklad podnikatele.

(3) Blížší předpisy budou vydány vládním nařízením.

§ 11.

Poskytování pomoci při provádění zákona.

(1) Státní a jiné veřejné úřady neb orgány jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

(2) Dopravní podniky jsou povinny podle ustanovení vládního nařízení dodávati finančnímu úřadu I. stolice výkazy o dopravě piva a dovoliti v úředních hodinách nahlédnouti do svých záznamů orgánům, pověřeným prováděním úkonů podle tohoto zákona.

Ustanovení trestní.

§ 12.

O přestupcích ustanovení tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných platí, pokud není v tomto zákoně jinak ustanoveno, v zemích Slovenské a Podkarpatoruské třicátkový řád z roku 1788, instrukce k němu z roku 1842 a hlava IX. zák. čl. XI/1909 o správě veřejných daní, na ostatním území republiky Československé pak důchodkový trestní zákon z roku 1835 s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

§ 13.

Ustanovení o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo peněžitého trestu, převyšujícího tuto výměru, uloží se trest na svobodě.

§ 14.

Kdo buď vůbec nevyhoví ustanovením tohoto zákona o povinných záznamech nebo záznamy ty koná nesprávně nebo neúplně, nebo kdo neučiní povinného hlášení, trestá se i tehdy, nebyla-li daň zkrácena, částkou od 20 Kč do 1.000 Kč.

§ 15.

(1) Stejně se trestají zřizenci dopravních

podniků, kteří v mezích své působnosti opomenuli podati výkazy, uložené těmto podnikům podle §u 11, nebo je podali opožděně nebo v podstatných bodech neúplně nebo nesprávně, dále kdo porušením svých povinností zmařil tyto výkazy zcela nebo z části.

(2) V předchozím odstavci zmíněné nepořádnosti, jichž se ve službě dopustili zaměstnanci státního veřejného dopravního podniku, trestají jejich představení jako porušení služebních povinností podle ustanovení příslušných služebních řádů.

§ 16.

(1) Pivo, které je uloženo jinde, než v místnostech, ohlášených podnikatelem podle §u 8, nebo jehož zdanění se řádně neprokáže, může býti u osob, vytčených v §u 8, prohlášeno finančním úřadem za propadlé, bez ohledu na to, komu patří a zda-li se proti určité osobě zavede důchodkové trestní řízení.

(2) Orgánové, pověřeni úředním dozorem, jsou v tomto případě oprávněni postarati se na útraty podnikatele o bezpečné uschování piva až do rozhodnutí příslušného úřadu.

§ 17.

Trestní stíhání přestupků tohoto zákona promlčuje se za 3 roky, nebyla-li daň zkrácena nebo ohrožena, za 1 rok, počínajíc dnem, kterého byl trestný čin spáchán.

Oddíl druhý.

Příděly a podpory z výnosu daně.

§ 18.

Příděly z výnosu daně z piva pro svazky územní samosprávy stanoví zvláštní zákon.

§ 19.

Ministr financí se zmocňuje, aby uvolnil nejdéle po 12 let z výnosu daně z piva k řešení krise malých pivovarů s ročním výstavem do 10.000 hl roční částku nejvýše 6.000.000 Kč; o jich upotřebení rozhodne vláda.

Oddíl třetí.

Opatření k úpravě výroby a prodeje piva.

§ 20.

(1) Vláda je zmocněna učiniti v pivovarském průmyslu organizační opatření, nutná k zamezení nekalých prostředků při získávání odbytu piva, jakož i za účelem regulace výroby a odbytu piva.

(2) Pivovary a sklady piva nesmějí ode dne účinnosti tohoto zákona až na další požadovati při prodeji piva vyšší ceny, než jaké požadovaly do dne 1. října 1930. Rovněž nesmějí hostinští a výčepníci a jiní prodavači piva požadovati ode dne účinnosti tohoto zákona až na další při prodeji piva v drobném vyšší ceny, než jaké byly požadovány do dne 1. října 1930.

(3) Výjimky z tohoto zákazu povoluje k odůvodněné žádosti strany po slyšení veřejných zájmových korporací ministr pro zásobování lidu v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností a ministrem zemědělství.

(4) Pivovary a sklady piva, pak hostinští, výčepníci a jiní prodavači piva jsou povinni předložití okresním úřadům k jejich vyzvání veškeré doklady o požadovaných cenách piva.

(5) Kdo jedná proti ustanovením tohoto paragrafu nebo proti opatřením podle něho vydaným, bude potrestán, pokud čin nepodléhá přísnějšímu trestu, okresním úřadem politickým. Pro pivovary a velkosklady piva stanoví se peněžitá pokuta v částce od 1.000 Kč až do 200.000 Kč, pro ostatní prodavače piva v částce od 100 Kč až do 5.000 Kč. Vedle těchto pokut může býti při opětovném činu uložen ještě trest na svobodu, a to u pivovarů a velkoskladů piva do 6 měsíců, u ostatních prodavačů piva do 14 dnů.

(6) Při právnických osobách postihuje trest podle odst. 5. osoby, které odpovídají za správu podniku.

(7) Fysické i právnické osoby včetně neodevzdané pozůstalosti ručí za nezaplacené peněžité pokuty, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcem uloženy na základě tohoto paragrafu pro trestné činy, spáchané při vykonávání povinností z tohoto zastupitelského poměru vyplývajících.

(8) Bližší předpisy budou vydány vládním nařízením.

Oddíl čtvrtý.

Ustanovení závěrečná.

§ 21.

(1) Pro hospodářské období 1930 (1930/31) zavádí se ještě zvláštní výnosová daň z piva. Tato daň se platí paušální částkou, jejíž výše stanoví se podle počtu litrů piva, které bylo v době od 1. října 1930 až do dne účinnosti tohoto zákona z výroby prodáno nebo jakkoli odbyto nebo k vlastní spotřebě použito, a to u piva výčepního 42 hal., u ležáku 48 hal. a u piva speciálního 60 hal. Tente paušál jest

splatný dnem účinnosti zákona anebo v šesti stejných po sobě jdoucích měsíčních lhůtách, počínajících dnem účinnosti tohoto zákona.

(2) Ministr financí může daň uvedenou v odst. 1. zcela nebo z části sleviti pivovarům, které prokáží, že by existence jejich byla placením této daně ohrožena.

(3) Jinak platí pro tuto daň předpisy tohoto zákona.

(4) Zapravená zvláštní výnosová daň z piva je odpočitatelná při vyměření všeobecné i zvláštní daně výdělkové.

(5) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 22.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1930.

(2) Tímto dnem se zrušuje zákon ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n., jímž se mění způsob zdaňování piva.

(3) Ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Engliš v. r.

169.

**Zákon ze dne 27. listopadu 1930,
kterým se mění a doplňuje zákon ze dne
15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n., o nové úpravě
finančního hospodářství svazků územní samo-
správy.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon č. 77/1927 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

V § 1, odst. 1. doplňuje se touto větou:

Pro léta 1931 a další zvyšuje se nejvýše přípustná sazba obecních přírážek na 250%.

Odst. 5. bude zníti:

(5) Nestačí-li celková úhrada ani s výnosem nejvyšších přírážek přípustných podle odst. 1. a 2., pokud se týče 3., k úplné úhradě řádné rozpočtové potřeby a činí-li rozpočtová potřeba na úroky a splátky připadající na běžný